

Briselē, 2018. gada 22. maijā
(OR. en)

9120/18

WTO 134
SERVICES 43
FDI 28
COMER 46

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	delegācijas
Temats:	Sarunas attiecībā uz ES tirdzniecības nolīgumiem un to noslēgšanu – Padomes secinājumi.

Pielikumā ir pievienoti Padomes secinājumi par sarunām attiecībā uz ES tirdzniecības nolīgumiem un to noslēgšanu, kurus Padome (Ārlietas/tirdzniecība) pieņēma 2018. gada 22. maijā.

PADOMES SECINĀJUMI
PAR SARUNĀM ATTIECĪBĀ UZ ES TIRDZniecības nolīgumiem un to
NOSLĒGŠANU

1. ES ir apņēmusies īstenot stingru, efektīvu un ticamu tirdzniecības politiku, uzturot atvērtu un uz noteikumiem balstītu daudzpusēju tirdzniecības sistēmu. ES turpinās tiekties uz vērienīgu brīvās tirdzniecības programmu, ar ko atbalsta miljoniem darbvieta un veicina labklājību, vienlaikus ņemot vērā savu iedzīvotāju gaidas attiecībā uz tirdzniecības liberalizāciju strauji mainīgā globālā pasaulē. Tas ietver vajadzību veicināt ES vērtības un standartus, tostarp Parīzes nolīgumu par klimata pārmaiņām, un saglabāt valdību tiesības pildīt regulatīvo funkciju sabiedrības interesēs. Šajā kontekstā Padome pauž spēcīgu atbalstu sarunām par vērienīgiem, līdzsvarotiem un savstarpēju labumu nesošiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem (BTN), ar kuriem nodrošina vienlīdzīgus konkurences apstākļus. Padome arī atgādina, ka saskaņā ar 2018. gada 22. marta Eiropadomes secinājumiem Komisija izskatīs iespējas, kā panākt, lai tiktu labāk izpildītas saistības, ko uzņēmušās trešās valstis. Visi tirdzniecības nolīgumi būtu jāpieņem pilnīgi, efektīvi un nediskriminējošā veidā attiecībā uz visām ES dalībvalstīm, un tas ir nepieciešams komponents minēto nolīgumu atjaunināšanas procesos.
2. Padome ņem vērā Tiesas atzinumu 2/15 par kompetences sadalījumu starp Savienību un tās dalībvalstīm sakarā ar ES un Singapūras brīvās tirdzniecības nolīguma (BTN) noslēgšanu. Padome arī atgādina Komisijas 2017. gada tirdzniecības un investīciju paketi, tostarp Komisijas paziņojumu "*Līdzsvarota un progresīva tirdzniecības politika globalizācijas iespēju izmantošanai*".

3. Padome atzīmē, ka nākotnē Komisija paredz ieteikt projektus sarunu norādēm attiecībā uz BTN, kas aptver ES ekskluzīvo kompetenci no vienas puses, un atsevišķiem jauktiem ieguldījumu nolīgumiem, no otras puses, ar mērķi stiprināt ES kā sarunu partnera pozīciju. Padome ir tā, kam jālemj vai uzsākt sarunas uz šāda pamata. Tāpat Padome ir tā, kurai jālemj, katru gadījumu izskatot atsevišķi, par tirdzniecības nolīgumu sadalīšanu. Atkarībā no to satura asociācijas nolīgumiem vajadzētu būt jauktiem nolīgumiem. Tie nolīgumi, par kuriem pašlaik notiek sarunas, piemēram, ar Meksiku, *Mercosur* un Čīli, joprojām paliks jaukti nolīgumi.
4. Sarunām par tirdzniecības nolīgumiem, ko slēdz tikai ES, nebūtu jānovēd pie sarunu ietekmes samazināšanās ES centienos panākt vērienīgus autonomus ieguldījumu nolīgumus. Padomē pirmajām pārdomām par vajadzību pēc ieguldījumu aizsardzības noteikumiem ar attiecīgajiem sarunu partneriem būtu jānotiek pēc iespējas agrākā darbības jomas izpētes posmā. Sarunas par ES ieguldījumu nolīgumiem, ja tas tiek uzskatīts par vajadzīgu, būtu principā jārisina līdztekus sarunām par BTN.
5. Attiecībā uz gaidāmajām tirdzniecības sarunām ar Austrāliju un Jaunzēlandi Padome atzīmē, ka šajos divos konkrētajos gadījumos līdztekus ieteikumiem, ko Komisija ierosināja sarunām attiecībā uz BTN, tā nav iesniegusi ieteikumus sarunu norādēm attiecībā uz ieguldījumu nolīgumiem. Padome uzskata, ka tam nevajadzētu kļūt par precedentu nākotnē.
6. Padome gaida ekonomisko partnerattiecību nolīguma ar Japānu parakstīšanu pēc tam, kad būs pieņemti attiecīgie Padomes lēmumi. Tikmēr Padome aicina Komisiju turpināt sarunas ar Japānu par atsevišķu ieguldījumu nolīgumu. Padome apsver atsevišķu tirdzniecības nolīgumu un ieguldījumu nolīgumu ar Singapūru, kā to ierosināja Komisija, lai lēmumus par to parakstīšanu varētu pieņemt pēc iespējas drīz.

7. Komisijai būtu pilnībā jāinformē Padome un ar to pienācīgi jāapspriežas visos BTN sarunu procesa posmos, proti, no darbības jomas izpētes līdz brīdim, kad ir panākta vienošanās pēc būtības, tostarp arī gadījumā, ja nolīgums pilnībā ietilpst ES kompetencē. Lēmumus par parakstīšanu un noslēgšanu pieņem Padome; šis process ļauj dalībvalstu valdībām apspriesties ar savu valstu parlamentiem un citām ieinteresētajām personām. Tādējādi attiecībā uz BTN, kuri pilnībā ietilpst ES kompetencē un kurus apstiprina ES līmenī, un kurus dalībvalstīm nav nepieciešams ratificēt, Padomes un Eiropas Parlamenta līdzdalība nodrošina pieņemšanas procesa leģitimitāti un iekļautību. Ieguldījumu nolīgumiem, kuros ir iekļautas jomas, kas skar kopējo kompetenci, joprojām būs nepieciešams apstiprinājums ES līmenī, kā arī ratifikācija valsts līmenī. Attiecībā uz pašreiz notiekošajām sarunām par tirdzniecības nolīgumiem, Padome regulāri apspriedīs un izvērtēs progresu sarunās, un vajadzības gadījumā tā var apsvērt iespēju pārskatīt sarunu norādes.
8. Padome uzskata, ka dalībvalstu parlamenti, kā arī pilsoniskā sabiedrība un citas ieinteresētās personas, būtu pienācīgi jāinformē no brīža, kad sākas sagatavošanās process sarunām par tirdzniecības nolīgumiem. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāturpina pienācīgi iesaistīt savus parlamentus un ieinteresētās personas saskaņā ar attiecīgajām valstu procedūrām. Runājot plašāk, Padome atgādina, cik svarīgi tai ir pievērsties iedzīvotāju bažām un gaidām, un atzīst, ka iedzīvotāji ir pastāvīgi jāinformē par to tirdzniecības nolīgumu progresu un saturu, par kuriem notiek sarunas, tādā veidā stiprinot ES tirdzniecības politikas leģitimitāti un iekļautību. Padome atzīmē Komisijas sniegto informāciju un tās veiktos pārredzamības pasākumus un mudina Komisiju un dalībvalstis turpināt pastiprināt centienus pastāvīgi un pienācīgi informēt ieinteresētās personas. Šajā kontekstā Padome atgādina, ka tā ir arī publiskojusi dažas no sarunu norādēm. Šāda lēmuma pieņemšana ir tikai un vienīgi Padomes kompetencē, izskatot katru gadījumu atsevišķi.

9. Visbeidzot, vienlaikus ievērojot saskaņā ar Līgumiem piemērojamo balsošanas kārtību, Padome turpinās censties panākt konsensu pēc iespējas lielākā mērā, lai nodrošinātu, ka tirdzniecības nolīgumos ir pienācīgi ņemtas vērā visu dalībvalstu intereses un bažas.
-